

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera, a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Bc. Ondřeje Šafránka ve věci

žalobce: **F. C.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Císařem
sídlem Revoluční 551/6, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2026, č. j. 5514/26/5300-21443-712226, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobce je povinen zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2026, č. j. 5514/26/5300-21443-712226, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí o odvolání Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 17. 9. 2024, č. j. 1690697/24/2501-50521-506004, proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty č. j. 467862/23/2501-50521-508071, kterým byla doměřena daň za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2020 ve výši 1 821 542 Kč a stanoveno penále ve výši 364 309 Kč.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Svou žádost odůvodnil tím, že není natolik ekonomicky silným subjektem, aby doměřený doplatek na dani z přidané hodnoty nevedl k vyvolání exekuce a insolvenčního řízení. Okamžité zaplacení daně by vedlo k jeho faktické likvidaci, kdy objem jeho činnosti a z toho plynoucího zisku vyplývá z listin, které byly v daňovém řízení zjištěny.
3. Žalovaný ve vyjádření k podanému návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že přiznání odkladného účinku je mimořádným zásahem činěným v průběhu soudního řízení, a tedy musí být vyhrazené pouze pro ojedinělé případy. V této souvislosti žalovaný poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2024 (správně má být 2014

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

– pozn. soudu), č. j. 6 Afs 73/2014-56, a ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012-114. Podle žalovaného nebyly v případě žalobce splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť žalobce neuvedl a neprokázal vznik nepoměrně větší újmy. Tvrzení žalobce sama o sobě bez dalšího vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, podle žalovaného neprokazují. Dodal, že v rámci přiznání odkladného účinku je nutno šetřit nejen poměrování hodnoty stojící mezi žalovaným a žalobcem, ale také zásadu zdrženlivosti soudu, resp. minimalizace zásahů do pravomoci jiných orgánů veřejné moci. Navrhl, aby soud návrh žalobce zamítl.

4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že majetek žalobce se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

6. Soud veden shora uvedeným testem posoudil návrh žalobce a dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí.
7. Žalobce ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že pokud by žalobě nebyl odkladný účinek přiznán, mohla by mu vzniknout vážná újma. Zůstal pouze u zcela obecného tvrzení, že není natolik ekonomicky silným subjektem, aby doměřený doplatek na dani z přidané hodnoty nevedl k vyvolání exekuce a insolvenčního řízení. Toto tvrzení je však natolik obecné a neurčité, že nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobce. Soud zdůrazňuje, že žalobce rovněž neuvedl své majetkové poměry. K toliko obecnému tvrzení žalobce taktéž nepředložil žádné důkazy, které by jej prokazovaly či osvědčovaly. Pro úplnost soud podotýká, že žalobce netvrdil ani nedoložil, že by využil instituty, které nabízí daňový řád, např. posečkání s úhradou daně.
8. Tvrdit a prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil.
9. Vzhledem ke shora popsáným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobce nesplnil již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora.
10. Soud dospěl k závěru, že žalobce nesplnil zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku, a tudíž návrh žalobce výrokem I. tohoto usnesení zamítl.
11. Výrokem II. usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku je dle položky 5 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
12. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1647000726**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem dne 8. června 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.